

2001

V roce 2001 započala Víška již desátý rok své obnovené samostatné existence, která jí přinesla velké množství proměn a v mnohém vylepšila život zdejších obyvatel. Tak jako v jiných letech i v tomto jubilejním roce ovlivňovalo chod jednotlivých událostí výrazným způsobem počasí. Z jeho hlediska počátek roku proběhl ve znamení teplé a suché zimy, během které mrzlo většinou pouze v noci a s výjimkou dekády na přelomu ledna a února prakticky nebyl sníh. Zima na sebe výrazněji upozornila až 22. února, kdy se během odpoledních hodin přehnala nad Vískou sněhová bouře s blýskáním a hřměním a do dalšího dne napadlo přes 25 cm sněhu. To následně vyvolalo dopravní kalamitu na Chotěbořsku, na kterou opakovaně upozorňovaly rozhlasové stanice.

Jaro uplynulo spíše ve znamení chladnějšího a deštivého počasí se sněžením a mrazem například ještě během velikonoce (15. a 16. dubna). Nejvýraznější událostí letních měsíců se stala povodeň 21. července. Během ní se po týdnu trvajících deštích vylila ze svého koryta Doubrava a voda se rozlila po rozsáhlých prostorách okolo řeky a potoka. Pod vodní hladinou se ocitla i část silnice na Maleč, která byla proto jako neprůjezdná uzavřena. Voda sahala až k prodejně potravin a zatopila několik sklepů. Situaci monitorovali hasiči připravení k případné evakuaci ohrožených domácností. Vodní hladina naštěstí svého maxima dosáhla již okolo páté hodiny ráno a během dne začala opadávat.

Po deštivém červenci následoval poměrně teplý slunečný srpen, kdy v třetím týdnu teploty přesahovaly 30°C. Poté nastoupilo naopak nadprůměrně chladné a deštivé počasí, které trvalo celé září a značně komplikovalo zemědělcům polní práce, takže v okolí Víšky na pozemcích okolních družstev zůstalo v tomto roce na polích značné množství

nesklizeného obilí. Říjen byl naopak slunečný a značně teplý, jeho maximální teploty opakovaně přesáhly 20° C. Zima se pak přihlásila o slovo prvním sněžením 10. listopadu a mrazem již o tři dny dříve. Pevně vládla i celý prosinec, který meteorologové označili za chladnější než dlouhodobý průměr, což se projevilo mrazivým počasím s teplotami až -12° C ve dne a značným množstvím sněhu po celý měsíc včetně vánočních svátků.

Desátý rok své samostatnosti ukončila Víška s počtem 181 obyvatel. Dne 18. listopadu se narodil Václav Paclík v č. p. 57, zemřeli celkem čtyři občané – dne 3. září paní Aloisie Filipová z č. p. 40 ve věku 70 let, ve stejný den, 20. března, pan Ladislav Beneš z č. p. 34 a pan Jaroslav Filip z č. p. 40 a dne 23. ledna nás opustil ve věku nedožitých 75 let majitel místního pohostinství U Fajmanů pan Jaroslav Fajman. Především jeho osobnost je třeba připomenout jako člověka, který se mimořádným způsobem zapsal do dění ve Vísce v posledních desetiletích a v mnohém ovlivnil její tvářnost a charakter. Významnou roli sehrál zejména ve spolkovém životě obce, především v místním Sokole, kde cvičil ještě před 2. světovou válkou a po jejím skončení se stal jedním z hlavních organizátorů činnosti sokolů a sportovního života ve Vísce vůbec. V místní TJ Sokol působil jako jeho dlouholetý předseda a cvičitel, v roce 1962 zde zakládal fotbalový oddíl a byl jedním z jeho prvních hráčů. Stál také u zrodu výstavby sportovního hřiště s blízkou klubovnou. I po skončení své aktivní činnosti zůstával organizátorem a sponzorem místní tělovýchovy. Jeho osobnost měla mimořádný význam nejen pro Sokol, ale pro společenský život ve Vísce vůbec mimo jiné proto, že hlavním centrem společenského dění u nás v posledních desetiletích vždy bylo, bezpochyby i díky milé a přátelské osobě svého majitele, právě pohostinství U Fajmanů.

Náplň veřejného života v obci určovala ponejvíce jednání obecního zastupitelstva. To se během roku 2001 sešlo celkem devětkrát, téměř vždy za plné účasti zastupitelů. K opakovaně projednávaným bodům patřily především záležitosti týkající se financí obce. Příkladem může být snaha o zajištění dotací z akce Obnova venkova, která umožňuje obcím získat finanční prostředky na různé investiční akce sloužící k jejich zvelebení. K častým námětům jednání patřil také nákup a prodej pozemků které se, až na výjimky, prodávaly a vykupovaly za cenu 35 Kč/m². Obecní zastupitelstvo se rozhodlo vykoupit soukromý pozemek u levé strany cesty do Heřmaně a získat tak prostor pro celkem pět stavebních parcel na budoucí výstavbu rodinných domků, pro kterou také nechalo zpracovat projektovou dokumentaci. Obecní zastupitelé také schválili vstup Vísky do „Svazku obcí Podoubraví“, jehož ustavující schůze proběhla 4. dubna 2001 v Libici nad Doubravou. Sdružení navazuje na již několik let trvající úspěšnou spolupráci členských obcí, která se osvědčila například při plynofikaci obce.

Obecní rozpočet byl v roce 2001 schválen jako deficitní. Celkový deficit představoval ke konci roku 2001 cca 92 tis. Kč, když příjmy Vísky dosahovaly 1 745 tis. Kč včetně 162 tis. Kč z hospodářské činnosti obce, tj. především z lesa, a výdaje činily 1 837 tis. Kč. K nejvýznamnějším položkám na straně výdajů patřila splátka dluhu za plynofikaci, která představovala 215 tis. Kč, nákup pozemků pro rodinné domky a u místního vodojemu za celkem 174 tis. Kč, investiční akce obce v rámci Programu obnovy venkova ve výši přesahující 100 tis. Kč, či výdaje na provoz mateřské školky, které činily 86 tis. Kč. K příjmům naopak významně přispěly dotace z Programu obnovy venkova na tři konkrétní akce ve výši 148 tis. Kč.

Změny nastaly v roce 2001 v oblasti samosprávy. Od 1. ledna tohoto roku začala definitivně působit správní reforma a došlo k zahájení

fungování krajů. Víška se s celým okresem Havlíčkův Brod stala součástí kraje jihlavského, který byl brzy přejmenován na kraj Vysočina. Krajská samospráva zatím zdaleka nefunguje bezproblémově, teprve postupně přebírá své kompetence a potýká se s nemalými potížemi, především s nedostatkem financí, které jsou státem uvolňovány ve velmi nedostatečné míře. Přivtělení k Jihlavě a zřízení krajů vůbec nebylo zatím přijato s velkým nadšením a na Havlíčkobrodsku stále probíhají diskuse o připojení k Pardubicím, které se ale přes značnou podporu nejeví jako příliš reálné. Správní reforma má nadále pokračovat a to zrušením okresních úřadů a přenesením jejich kompetencí na pověřené městské úřady, v našem případě na chotěbořský.

V pohledu na ekonomické dění se rok 2001 jeví jako poměrně příznivý. Pokračoval v něm růst hospodářství i reálných mezd a životní úrovně obyvatel, což samozřejmě nevynechalo ani místní obyvatele. Ekonomiku státu výrazně nepoznamenala, na rozdíl od USA či západní Evropy, ani nejtragičtější událost roku 2001 – útok islámských teroristů na budovy Světového obchodního centra v New Yorku, v jehož troskách po srážce s unesenými letadly zahynuly tisíce lidí, což vyvolalo velký ohlas i v České republice.

Hospodářský život ve Vísce probíhal bez výraznějších zvrátů. Největší zaměstnavatel – Zemědělské družstvo Nová Ves - Víška – prožil rok ve znamení poměrně rozsáhlých investičních akcí. První z nich představovala výstavba nové výkrmny býků v Nové Vsi a druhou rekonstrukce stáje na odchov selat ve Vísce, která má být počátkem plánovaného rozsáhlého přebudování celého areálu, k němuž má dojít v následujících letech.

Rekonstrukční práce zde započaly během května, trvaly do září a probíhaly za plného provozu. Jejich hlavní a finančně nejnáročnější část představovala výměna technologie. Během ní byla ta dosavadní, již

26 let stará, která spočívala v krmení pomocí krmivových vozů automaticky plněných ze zásobníků a ručním vyhrnování hnoje z kotců, nahrazena novou technologií rakouské firmy Schauer. Ta je založena na roštovém ustájení, při kterém odpadá namáhavá ruční práce s hnojem, a na krmení navlhčeným krmivem, které řídí počítač. Výhodou nové technologie je úspora dvou zaměstnanců, dále lepší a čistší prostředí, vyšší přírůstky a lepší zdravotní stav selat. Celá selatárna je nyní obsluhována ze sousední porodny a středisko chovu prasat tak má už pouze 11 pracovníků včetně vedoucího, údržbáře a nočního hlídače. Ke změně zde došlo od počátku roku také na pozici vedoucího, kde pana Břetislava Čapka vystřídal Ondřej Čapek z č. p. 14. Chod celé provozovny dočasně během března a dubna ovlivnila bezpečnostní opatření proti slintavce a kulhavce, jejíž epidemie vypukla ve Velké Británii a hrozila rozšířením do dalších částí Evropy.

Zatím co živočišná výroba místního družstva si vedla vcelku úspěšně, rostlinná se, jako jindy v posledních letech, potýkala se značnými problémy. Komplikace vyvolalo do značné míry deštivé počasí. Způsobilo posunutí jarního setí, podpořilo značné rozšíření houbových chorob a projevilo se i v nižších výnosech obilí a kukuřice. Na podzim zase dlouhotrvající deště výrazně zkomplikovaly a posunuly setí, orbu a hnojení. Přes propad rostlinné výroby skončilo nakonec hospodaření družstva se ziskem, o který se zasloužily především dobré výkupní ceny vepřového masa.

Firma Lacman s. r.o. pokračovala během roku 2001 v již dříve započatých rekonstrukcích na budově bývalého kravína. V ní byly v tomto roce rozšířena kancelářské prostory. Zároveň budova firmy dostala nové obložení omítky s modrým zbarvením a novou červenou střešní krytinu (jedná se o krytinu Lindap vyrobenou na bázi hliníku) , což výrazně vylepšilo vzhled provozovny firmy.

Provoz místní prodejny potravin nedoznal během roku výraznějších změn, pohostinství U Fajmanů převzala po panu Jaroslavu Fajmanovi jeho dcera paní Jaroslava Křivská z č. p. 70, které občas vypomáhají její tři synové.

Stavební práce ve Vísce probíhaly na několika místech. Kromě již zmíněné firmy Lacman dokončil stavbu rodinného domku pan Zdeněk Březina, novou fasádu dostal i dům č. p. 57 rodiny Paclíkovy. Po dlouhé době započala na území obce výstavba nového rybníka. Staví ho pan Kutílek z Chotěboře pod hrází rybníka Společný na bývalé louce rodiny Polnických a bude sloužit k chovu akvarijních organismů. Další nádrže tentokrát na chov pstruhů začal budovat pan Jiří Fikar z č. p. 10 u Doubravy naproti bývalému mlýnu.

Z investičních akcí financovaných obcí lze zmínit plynofikaci školky, která usnadní její vytápění a pomůže zlepšit ovzduší v obci, dále pak zbudování nového oplocení u místního vodojemu pro zajištění bezpečnosti vývěru vody a jeho ochranného pásma. Byla provedena také výstavba kanalizace, rozvodu elektřiny a vody ke třem novým stavebním parcelám, které se nacházejí na konci obce po obou stranách silnice z Vísky na Pukšice za domem rodiny Paclíkovy. Obecní úřad se postaral i o vysazení dvou lip do mezer ve stromořadí podél silnice nad fotbalovým hřištěm.

Poměrně bouřlivý byl školní rok 2000/2001 pro místní mateřskou školku, kterou navštěvovalo celkem 36 dětí, z toho 24 docházelo do základní a 12 do logopedické třídy. Děti z Vísky samozřejmě mezi nimi představují menšinu, většina dojíždí z Nové Vsi, 11 z nich z dětského domova, část dokonce až z Klokočova, odkud jsou přivázeny autobusy. Právě v komunikaci s vedením dětského domova a v poslední době také s některými rodiči z Nové Vsi vznikaly problémy, které se týkaly především dojíždění pro novoveské děti ranním autobusem

a vykonávání dozoru v něm. Opakované neshody mezi školkou a vedením dětského domova řešila na základě jeho stížnosti dokonce Okresní školní inspekce, která ale neshledala v místní školce žádné závažné chyby. Celá situace se nakonec vyostřila rozhodnutím obecního zastupitelstva v Nové Vsi, které na nátlak některých rodičů rozhodlo vybudovat si vlastní školku. Nejprve se dokonce jednalo o možnosti vytvořit školku církevní, římskokatolická církev ale od této varianty ustoupila. Obecní úřad proto začal prosazovat odkoupení místní fary a její přebudování na obcí provozovanou školku s předpokládanou návštěvností 20 dětí.

Tato varianta je nyní stále ve hře, přestože by rozhodně byla značně finančně nákladná a o její opodstatněnosti lze s úspěchem pochybovat. Novoveské děti mají totiž zajištěno poměrně bezproblémové dojíždění – speciální autobus je ráno s doprovodem jedné z paní učitelek odveze z Nové Vsi a odpoledne před třetí hodinou zpět. Vísecká školka je už desetiletí zaběhnutá, má velice dobré a moderní vybavení, ať už se týká zařízení budovy nebo hraček a jiných pomůcek pro děti, které jsou pro ně každoročně dokupovány za prostředky získané od sponzorů a obecního úřadu. Velkou výhodou vísecké školky je existence logopedické třídy, která se věnuje dětem s poruchami řeči a dle vyjádření paní ředitelky je jediná na okrese. Celkově rozhodně platí, že o děti je zde velmi dobře postaráno, což potvrdily i výsledky školní inspekce.

Pro Novou Ves by zřízení školky, která by se svoji kvalitou mohla rovnat se školkou víseckou, znamenalo obrovské finanční náklady. Obě školky by navíc byly nenaplněné a to v době, kdy počet dětí stále klesá. Ve vísecké školce by bohužel zřejmě zůstalo pouze okolo patnácti dětí. To by znamenalo nejen zrušení jedné třídy, propuštění některých zaměstnanců, ale hlavně přímé ohrožení existence školky. Obecnímu úřadu by totiž vinou nízkého počtu dětí rapidně vzrostly náklady na

vydržování školky, a to do té míry, že by zřejmě, s přihlédnutím k tomu, že jeho rozpočtové příjmy jsou vzhledem k velikosti obce velmi omezené, musel pravděpodobně uvažovat i o jejím uzavření. Celá záležitost proto zde byla hojně diskutována a opakovaně o ní informovaly i regionální Noviny Vysočiny.

Mateřská školka ale samozřejmě nežila pouze těmito problémy, naopak její provoz probíhal jako jiné roky bez výraznějších zvrátů a ke spokojenosti dětí i většiny rodičů. Děti navštívily několik divadelních představení, spolu s rodiči podnikly výlet do Žlebů, paní učitelky pro ně připravily dětský karneval a spoustu dalších aktivit. Významným dnem pro školku se stal 23. duben, kdy jí navštívil předseda Senátu a senátor našeho obvodu JUDr. Petr Pithart. Ten spolu s havlíčkobrodským knihkupectvím Vysočina zorganizoval před Vánocemi 2000 na podnět ředitelky školky paní Ludmily Málkové peněžní sbírku na nákup nových hraček. Sběrka i díky osobnímu daru senátora vynesla téměř 23. 000 Kč a předseda Pithart se pak osobně přijel přesvědčit, jak jsou děti s nakoupenými hračkami spokojené. Svou spokojenost s tím, co ve školce uviděl, vyjádřil i zápisem do školní kroniky. Informace o jeho návštěvě se opět objevily v regionálním tisku. Naopak nepříjemnou záležitostí představovaly v roce 2002 dva pokusy o vykradení školky, naštěstí oba neúspěšné.

Ke změnám došlo během roku 2001 v oblasti zdravotní péče v Malči, pod kterou naše obec spadá. Nejprve se týkaly zubařské ordinace, kde ukončila svoji praxi MUDr. Jindřiška Klepetková, která zde ordinovala více než 10 let, a to z důvodu neprodloužení smlouvy Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Na její místo nastoupil nový zubař MUDr. Josef Pullman z Chrudimi. V Malči ordinuje pondělky, středy a pátky. Nemalá část zdejších obyvatel však po nepříliš dobrých

zkušenostech s předcházející zubařkou navštěvuje zubní ordinace v Chotěboři.

Problematická je v regionu i situace se zubní pohotovostí v době víkendů a svátků. Dříve ji drželi vždy střídavě jednotliví zubaři v Chotěboři, nyní má pohotovost pouze jedna ordinace na území celého okresu, přičemž jednotlivá místa se postupně střídají, takže se může stát, že obyvatel Vísky pojedě s bolavým zubem až do 40 km vzdálené Ledče nad Sázavou.

Komplikovaná byla i situace s obvodním lékařem. MUDr. Procházková, dříve Klepetková, od konce roku 2000 více než půlrok neordinovala z důvodu dlouhodobých zdravotních problémů. Její pacienti byli nejprve přiřazeni ke třem lékařům v Chotěboři a od dubna pak mohli docházet opět do Malče, kde MUDr. Procházkovou zastupovala MUDr. Janoušková z havlíčkobrodské nemocnice. MUDr. Procházková se pak znovu ujala svých pacientů od července.

Kulturní život Vísky se tradičně omezoval pouze na činnost místní knihovny, nepočítáme-li výjezdy za kulturními aktivitami, nejčastěji do blízké Chotěboře. O poznání intenzivnější a barvitější byl společenský život zdejších obyvatel, především aktivity místních spolků a sdružení, které pokračovaly ve své každoroční činnosti. Týkalo se to například dobrovolných hasičů, kteří měli v roce 2001 43 členů, z toho již 11 žen. Pro veřejnost uspořádali místní hasiči jednak hasičský ples v únoru s bohatou tombolou, v které nechyběly ceny jako selátko, vůz plný chlévského hnoje, nebo sekera se šedesátiletou zárukou, všem za předpokladu, že se nebude používat. Další akci, kterou obohatili možnosti zdejšího společenského vyžití, představovaly v listopadu pořádané vepřové hody spojené s taneční zábavou. Naopak k neúspěchům místního sdružení patří skutečnost, že se ani mužské ani ženské družstvo neúčastnilo tradiční okrskové soutěže v požárním

útoku. Důvod byl prozaický – členové a členky se ani jednou nesešli na nezbytném tréninku, takže obec neměl po delší době kdo reprezentovat, což je zajisté škoda.

Dění v TJ Sokol Víška se soustředilo především okolo fotbalu, který tentokrát prožil velmi úspěšnou sezónu. Již v její podzimní části se vícečtí fotbalisté vyšvihli do čela třetí třídy a Novinami Vysočiny byli vyhodnoceni nejen jako nejproduktivnější mužstvo své třídy, ale také jako mužstvo na jehož zápasy chodí nejvíce diváků (Víška jich vykazala celkem 580, zatímco několikanásobně lidnatější Nová Ves pouze 370). Toto umístění si pak „Víšečáci“ udrželi i během jarní sezóny a s jejím ukončením po zásluze postoupili do okresního přeboru. Následovala bouřlivá oslava postupu, jejíž vrcholem byla tzv. jízda králů, během které členové mužstva oblečení do speciálních postupových triček a kouřící doutníky projeli na plošině tažené traktorem Víšku zdraveni přihlížejícími. O výsledcích místního fotbalu si mohli jeho fandové a zájemci přečíst v této sezóně aktuální informace i na internetových stránkách místních fotbalistů, které kromě čerstvých výsledků zápasů obsahují i např. malou fotogalerii týmu.

Kromě úspěšné sezóny uspořádali ještě místní fotbalisté poslední červencový víkend 1. ročník Memoriálu Jaroslava Fajmana, ve kterém se střetlo celkem pět fotbalových družstev a Víška v něm skončila na druhém místě. Nevynechali ani již tradiční výjezd do spřáteleného německého Löhmenu, kde v rámci hostiteli pořádaného turnaje skončili jako druzí.

Mimo zde dlouhodobě oblíbeného fotbalu přispěla k možnostem sportovního vyžití v naší oblasti v létě tohoto roku otevřená cyklistická stezka Podoubravím, která vede z Radostína u Velkého Dárka podél Doubravy přes Ždírec, Libici, Maleč, Jeřišno a Běstvinu do Golčova Jeníkova.

Také členové rybářského spolku nezaháleli a kromě tradičních aktivit, jakou je například taneční zábava s typickou rybářskou tombolou, uspořádali i rybářskou soutěž o které dokonce vyšel článek v celostátním deníku Právo. Odehrála se na počátku června, účastnilo se jí 25 zájemců, kteří soutěžili v chytání ryb u rybníka Společný. Pravidla byla následující: chytalo se jednu hodinu čistého času, pak následovala půlhodinová přestávka a poté znovu hodina chytání. Pak došlo k vyhodnocení úlovků a rozdělení cen, které lze určitě označit za atraktivní. Vítěz soutěže obdržel horské kolo, druhému v pořadí připadl telefon se záznamníkem a třetí získal sadu rybářských prutů.

O sportovní ale i společenské vyžití se staral také Bago klub Víška. Vrcholem jeho sportovních aktivit se už poněkolidáté stal poslední červnový týden pořádaný bago turnaj. Zúčastnilo se ho tentokrát šest družstev – dvě domácí, dále z Havlíčkova Brodu, Prahy, Pardubic a Jihlavy, tedy zastoupení opravdu reprezentativní.

K vítanému zpestření společenského života Víšky samozřejmě patřily taneční zábavy. Kromě již zmíněného hasičského bálu a vepřových hodů se zde uskutečnila posvícenská zábava v režii Sokola, o dvě příležitosti k tanci se postarali také rybáři. Velký úspěch měla právě jimi organizovaná pouťová zábava, která se odehrála pro nepřízeň počasí tentokrát v sokolovně a jejíž součástí se tak jako loni stalo vystoupení striptérky. Účast byla zřejmě i proto nadprůměrná a prodalo se přes 90 vstupenek. Ještě větší úspěch zaznamenal v únoru v režii Bago klubu pořádaný 1. tradiční country bál. Pardubická kapela Medvědi a bohatá tombola s více než padesáti cenami přilákala přes 100 návštěvníků z Víšky a okolí.

Z méně tradičních akcí se v roce 2001 uskutečnil například sraz motorkářů, kterého se první červnovou sobotu zúčastnilo přes 30 majitelů motorek. Valná část z nich byla až z Pardubic a večer zde pro

ně a jejich přátele vystupovala jedna country a jedna metalová kapela. Po delší odmlce se ve Vísce uskutečnila také oslava Silvestra pořádaná v pohostinství U Fajmanů, která zakončila jeden z roků s rozhodně poměrně pestrými možnostmi společenského vyžití. Obecní úřad si pak konec roku připomněl již po několikáté rozesláním PF přání místním občanům, tentokrát s fotografií Doubravy a přáním všeho nejlepšího do roku 2002.